

vali jen pro případ a jako náhradu, že by hospodaření nechali a domek skutečně žalovanému předali. Nelze proto při otázce, jaká byla kupní cena, výměnek, k němuž jen mohlo ale nemusilo dojít, brát v úvahu a důsledně ústní smlouva není neplatna pro neurčitost ve příčině kupní ceny.

Čís. 2412.

Manželi nepřísluší proti svůdci manželky nárok na náhradu škody.

(Rozh. ze dne 21. března 1923, Rv I 1175/22.)

Žaloba manžela na náhradu škody proti svůdci manželky byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Žalobní nárok je nárokem na náhradu škody z důvodu, že žalovaný svedl žalobcovu manželku a způsobil rozvrat jeho manželství. Obdoba §u 1330 obč. zák. svědčí tomu, že za porušení manželské cti cizoložstvím nepřísluší uraženému manželi nijaká náhrada na penězích, což plyne také nepřímo z §u 1328 obč. zák., podle kterého peněžitá náhrada za porušení pohlavní cti v š e o b e c n ě je vyloučena a jenom ve zvláštních případech tohoto ustanovení možná. Žalobní nárok o § 1328 obč. zák. opřít nelze, poněvadž ten je výhradním nárokem ž e n i n ý m. Dle §u 1328 obč. zák. nahrazuje se pouze utrpěná škoda a ušlý zisk, nikoli však porušení pohlavní cti; odčinití je penězi dle tohoto ustanovení je vyloučeno. Vzhledem k tomu jest pro právní posouzení této rozepře zcela nerozhodno, zdali manželka žalobcova doznala žalobci, že udržuje se žalovaným důvěrný poměr, že žalobci slíbila, že od žalovaného upustí, že se žalovaný u obecního starosty vyjádřil, že bude musiti rozhodnouti soud, zda žalobcova bývalá choť musí opustiti jeho dvůr.

Čís. 2413.

Zaměstnanec může se vzdáti platně odměny za práci přes čas.

(Rozh. ze dne 21. března 1923, Rv I 1193/22.)

Žalobkyně byla kontoiristkou žalované firmy a, byvši propuštěna, domáhala se na firmě služebních požitků za dobu výpovědní, jakož i odměny za práci přes osmihodinovou dobu pracovní. V tomto směru byla žaloba zamítnuta soudy všech tří stolic. Odvolací soud zdůraznil, že žalobkyně, nastupujíc službu, byla výslovně upozorněna na to, že za hodiny přes čas se zvláště neplatí, že s tím souhlasila, a že proto, i když ve služebních hodinách nemohla býti s prací hotova, nemá nároku na odměnu za práci přes čas.

Nejvyšší soud uvedl v